

- 298 Не бійся
 299 Свято Померлих
 301 Рут
 301 Рецепції великих розкішних готелів
 303 Точка
 304 Розріз як метод пізнання
 304 Серце Шопена
 312 Сухі препарати
 313 Мережева держава
 314 Свастики
 315 Продавці імен
 316 Драма та екшн
 317 Докази
 317 Дев'ять
 319 Спроби мандрівної стереометрії
 320 Навіть
 320 Свободзін
 321 Куніцький. Земля
 350 Симетрія островів
 350 Пакет для блювання
 351 Пипки землі
 352 Пого
 353 Стіна
 354 Амфітеатр уві сні
 355 Мапа Греції
 355 Кайрос
 381 Я є
 382 Про виникнення видів
 383 Остаточний розклад руху
 386 Полімерна консервація, крок за кроком
 387 Перед вильотом
 391 Ітинерарій
 391 Джерела цитат

Я є

Мені кілька років. Я сиджу на підвіконні, докола мене розкидані іграшки, завалені вежі з кубиків, ляльки з виряченими очима. Вдома темно, повітря в кімнатах поволі стигне, пригасає. Нікого нема; всі пішли, зникли, чути ще їхні приглушені голоси, шурхоти, відлуння кроків і далекий сміх. За вікном — порожнє подвір'я. Темрява м'яко спливає з неба. Осідає на всьому, ніби чорна роса.

Найбільше болить від безруху: густого, видимого — холодної сутені й слабкого світла натрієвих ламп, що в'ягне в темряві за метр від свого джерела.

Нічого не відбувається, наступ мороку гамується перед дверима дому, весь той гамір сутені вщухає, творить густий кожух, як на вистиглому молоці. Обриси будинків на тлі неба розтягуються в нескінченність, поволі згладжуються гострі кути, виступи, карнизи. Зі світлом відходить повітря — вже нічим дихати. Морок просочується крізь шкіру. Звуки згорнулися в собі, втягнули очка, як равлики; оркестр світу пішов, розчинившись у парку.